

προσφέρωμεν και ημείς εις την Εστίαν. Εις την πρότασιν όλοι ευρέθημεν σύμφωνοι. Και ιδού σου προσφέρωμεν αυτό το χαρτάκι...». Το ανοίγω και έκθαμβος βλέπω μίαν λίρα, ένα Γαλλικό χρυσό εικοσόφραγκο, ένα Ναπολεόνι εκδόσεως 1854, ένα «κοκκοράκι», όπως λένε οι χρηματισταί της Θεσσαλονίκης. «Το όνομά σας; Ηρώτησα μόλις συνήλθα από την πρώτην έκπληξιν. «Όχι! Θέλωμεν να μείνωμεν ανώνυμοι. Κανείς να μη μάθει το όνομά μας...». Χριστιανοί της πόλεως ταύτης! Προσευχηθήτε, παρακαλώ, υπέρ της νέας ανωνύμου δωρητριάς μας. Ως προς δε το όνομά της, περιμένετε ολίγον και θα μάθετε. Θα αναγνωσθεί ενώπιον αγγέλων και ανθρώπων. Θα αναγνωσθεί κατά την ημέραν της Παγκοσμίου Κρίσεως, η οποία θα γίνει, και πρέπει να γίνει, δια να γνωσθούν εις όλον τον κόσμον όλοι οι ανώνυμοι φιλόανθρωποι και όλοι οι ανώνυμοι εγκληματαί όλων των αιώνων. Η οικογένεια αυτή έπραξε το καθήκον της. Αλλά πόσοι άλλοι θα ημπορούσαν να μιμηθούν το ωραίον και συγκινητικόν αυτό παράδειγμα; Πολλά χρυσά εικοσόφραγκα υπάρχουν. Είναι θαμμένα. Ω! Άς τα ξεθάψουν και ας τα δώσουν. [\(περισσότερα...\)](#)